Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Nr. 7. Warszawa, dnia 14 marca 1929 r. Rok XI.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 75 gr., z przesyłką zwyczajną 90 gr., poleconą 1 zł. 40 gr. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr., tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. 151-67, tel. Administracji Min. Sk. 84-26.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

OD ADMINISTRACJI.

Celem uniknięcia przerwy w dostarczaniu „Dziennika Urzędowego„ Administracja przypomina, iż czas odnowić prenumeratę na kwartał II-gi r. b., która wynosi z przesyłką pocztową zł. 6.00.

Organizacja władz.

68.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 12 lutego 1929 r.

o reorganizacji komisji szacunkowej do spraw podatku dochodowego przy urzędzie skarbowym podatków i opłat skarbowych w Brzezinach w okręgu izby skarbowej w Łodzi.

Na zasadzie art. 33 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z r. 1925 Nr. 58, poz. 411) zarządzam co następuje:

§ 1. Znosi się istniejącą przy urzędzie skarbowym podatków i opłat skarbowych w Brzezinach w okręgu izby skarbowej w Łodzi komisję szacunkową do spraw podatku dochodowego, a na jej miejsce ustanawia się dwie nowe komisje szacunkowe do spraw podatku dochodowego przy urzędzie skarbowym podatków i opłat skarbowych w Brzezinach z kompetencją terytorjalną:

1) 1 komisję dla okręgu urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych w Brzezinach z wyłączeniem miasta Tomaszowa Mazowieckiego,

2) 1 komisję dla miasta Tomaszowa Mazowieckiego.

§ 2. Każda z komisyj szacunkowych wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia składa się z 8 członków i tyluż zastępców.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

(Dz. U. R. P. z dnia 27 lutego 1929 r. Nr. 11, poz. 93).

69.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 12 lutego 1929 r.

o reorganizacji komisji szacunkowej do spraw podatku dochodowego przy urzędzie skarbowym podatków i opłat skarbowych w Łasku w okręgu izby skarbowej w Łodzi.

Na zasadzie art. 33 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z r. 1925 Nr. 58, poz. 411) zarządzam co następuje:

§ 1. Znosi się istniejącą przy urzędzie skarbowym podatków i opłat skarbowych w Łasku w okręgu izby skarbowej w Łodzi komisję szacunkową do spraw podatku dochodowego, a na jej miejsce ustanawia się dwie nowe komisje szacunkowe do spraw podatku dochodowego przy urzędzie skarbowym podatków i opłat skarbowych w Łasku z kompetencją terytorjalną:

1) 1 komisję dla okręgu urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych w Łasku z wyłączeniem miasta Pabjanic,

2) 1 komisję dla miasta Pabjanic.

§ 2. Każda z komisyj szacunkowych wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia składa się z 8 członków i tyluż zastępców.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

(Dz. U. R. P. z dnia 27 lutego 1929 r. Nr. 11, poz. 94).

70.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU
L. D. I. 134/2/29

z dnia 7 lutego 1929 r.

w sprawie godzin otwierania i zamykania kas skarbowych dla publiczności.

Do
wszystkich Izb Skarbowych, Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach oraz Centralnej Kasy Państwowej.

W ślad okólnika z dn. 21 czerwca 1928 r. L. D. I. 4028/2 w sprawie ograniczenia urzędowania we władzach i urzędach skarbowych do przepisanych godzin urzędowych, tudzież w sprawie podniesienia wydajności pracy, Ministerstwo Skarbu zarządza, aby wszystkie kasy skarbowe były otwierane dla publiczności równocześnie z rozpoczęciem urzędowania, t. j. o godzinie 8 w okresie letnim, względnie o godzinie 8½ w okresie zimowym, i zamykane na 1½ godziny przed ukończeniem urzędowania, t. j. o godzinie 13½ w okresie letnim, względnie o godz. 14 w okresie zimowym, w soboty zaś — na godzinę przed ukończeniem urzędowania, t. j. o godz. 12½ w okresie letnim, względnie o godz. 13 w okresie zimowym.

Po wprowadzeniu ustalonych wyżej godzin otwierania i zamykania kas skarbowych dla publiczności ustaje obowiązek załatwienia wszystkich interesantów, którzy znajdą się w lokalu kas skarbowych przed upływem wyznaczonych godzin dla publiczności, wprowadzony okólnikiem Ministerstwa z dn. 7 maja 1928 r. L. D. VII.2519/I.

Wyjątek od załatwiania publiczności w ściśle oznaczonych godzinach może być robiony według uznania kierowników kas skarbowych dla sekwestratorów, wójtów oraz specjalnych poborców na zasadach dotychczas obowiązujących.

Kasy pomocnicze, istniejące przy niektórych urzędach skarbowych, winny być otwierane i zamykane dla publiczności analogicznie, jak kasy skarbowe.

Okólnik z dn. 7 maja 1928 r. L. D. VII. 2519/I w sprawie godzin urzędowych dla publiczności w kasach skarbowych uchyla się.

Stosownie do postanowień § 20 Instrukcji dla kas skarbowych, należy zarządzić, aby ustanowione powyżej godziny urzędowania dla publiczności były podane do publicznej wiadomości w stosownych obwieszczeniach przy wejściu do lokali urzędowych, tudzież przy okienkach kasowych. Publiczności należy zalecać odwiedzanie kas skarbowych w godzinach rannych.

Za Ministra Skarbu:
(—) *Grodyński*
Podsekretarz Stanu.

(Monitor Polski z dnia 26 lutego 1929 roku Nr. 47, poz. 92).

Opłaty stemplowe.

71.

Wykładnia ustawy o opłatach stemplowych ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skróty: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dn. 1 lipca 1926 r. (DURP. Nr. 98, poz. 570).
r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 20 listopada 1926 r. (DURP. Nr. 123, poz. 715).

203. *(art. 102 i 105).* Przez przerachowanie, zwolnione od opłaty stemplowej w myśl art. 17 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o przerachowaniu bilansów przedsiębiorstw publicznych i prywatnych (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 352), należy rozumieć również przelanie części nadwyżki na kapitał zakładowy, przewidziane w art. 6 tegoż rozporządzenia (L. D. V. 1271/6/29).

204. *(art. 134).* Dział III wykładni Nr. 69, ogłoszonej w N-rze 17 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu z r. 1927, uzupełnia się następującym ustępem przedostatnim:

Pismo, wystosowane przez osobę A do osoby B, w którem pierwsza oświadcza, że gotowa jest dyskontować weksle, przedstawiane przez osobę B, do wysokości . . . . zł., nie stwierdza umowy w przedmiocie otwarcia kredytu, a zatem nie podlega opłacie w wysokości 0,1%, przewidzianej w art. 134 (ustępie drugim) u. o. s. Pismo to jest wolne od opłaty na mocy art. 134 (ustęp pierwszy), u. o. s. w związku z ustępem ostatnim art. 69 tejże ustawy (L. D. V. 11167/6/28).

Podatki konsumcyjne.

72.

OKÓLNIK L. D. VI. 13/K.T./29.

Uszkodzenie plombownic.

Do wszystkich Izb Skarbowych — Wydział IV i Wydziału Skarbowego Województwa Śląskiego w Katowicach.

Przy oględzinach plombownic, nadsyłanych do naprawy, zauważono, że znaczna część ich stała się wadliwą i niezdatną do użytku wskutek zaniedbania urzędników.

Między innemi zauważono plombownice zardzewiałe, świadczące o niedbałem ich konserwowaniu i przechowywaniu w niewłaściwem miejscu, w innych zaś ujawniono pogniecione matryce, świadczące o niezachowaniu ostrożności przy odciskaniu plomb, nasadzanych na drucie, a głównie wskutek przesunięcia się matrycy, nie umocowanej za pomocą właściwej śrubki.

Zwracając na powyższe uwagę, poleca się zawiadomić podwładnych urzędników, że za uszkodzenia plombownic, powstałe z ich winy, będą odpowiedzialni i poniosą koszta naprawy tych plombownic.

W szczególności należy zarządzić by plombownice po użytku były należycie oczyszczane i natłuszczane, tudzież przechowywane w miejscach zabezpieczających je od rdzewienia. Przed użyciem plombownicy winien urzędnik zbadać czy matryca z numerem znajduje się na swojem miejscu, t. zn. czy języczek miseczki wchodzi w odnośne drugostronne wycięcie matrycy, gdyż w przeciwnym razie winien bezzwłocznie matrycę dokładnie ustawić i śrubkę umacniającą dobrze i mocno przykręcić.

Podczas odciskania plomb należy zwracać uwagę, by szpagat lub drut z dziurek plomby był włożony do dwóch wycięć w miseczce, znajdujących się po obydwóch stronach języczka.

Wkońcu zwraca się uwagę, że ani matryca, ani stempel, ani też miseczka, jakkolwiek są zrobione ze stali, nie są hartowane, podlegają więc łatwo uszkodzeniu i zgnieceniu przez twarde metale, które się pomiędzy szczęki plombownicy dostają, natomiast ołów i szpagat tych części plombownicy nie uszkodzą.

Warszawa, dnia 5 stycznia 1929 r.

Kierownik Departamentu:
(—) *A. Krahelski.*

73.

OKÓLNIK L. D. VI. 18/K.T./29.

Wymiana piłek w powietrznikach filtrów.

Do Izby Skarbowej — Wydział IV (wszystkie) Wydziału Skarbowego Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach.

Zauważono, że piłki gumowe w powietrznikach filtrów, mogą nie dość szczelnie zamykać wylot powietrznika i w wypadku podniesienia się spirytusu w rurze powietrznika, może wtedy zajść wypryskiwanie spirytusu z kaptura powietrznika. Wypadki takie mogą się zdarzać jeżeli w powietrzniku znajduje się piłka o nierównej powierzchni, a zwłaszcza z wypukłym szwem, łączącym obie połówki piłki, gdy szew wypadnie prostopadle do otowru wylotowego powietrznika, a także gdy piłka zanieczyszczona jest brzeczką po zalewie filtra.

Zwracając uwagę na powyższą wadliwość, poleca się zarządzić zbadanie stanu piłek gumowych w gorzelniach, w których stwierdzono wypryskiwanie spirytusu z powietrznika, bezzwłocznie, a w innych gorzelniach przy sposobności otwarcia i czyszczenia filtrów a w razie zauważenia nierównej powierzchni piłek, spowodować ich wymianę, a gdy piłka jest zanieczyszczona, — dokładnie ją oczyścić.

Zaznacza się, że piłki o nierównej powierzchni powstałej wskutek zużycia, winny być wymienione kosztem przedsiębiorcy, takież piłki, dostarczone przez wytwórnię S-ki Ako. Technika Go-

rzelniczą, winny być przez tę firmę oszlifowane, lub też wymienione na nowe.

Celem ułatwienia naprawy piłek, poleca się wysyłać je do S-ki Akc. Technika Gorzelnicza w Warszawie ul. Wronia 69, partjami z kilku lub kilkunastu gorzelń, przy dołączeniu wykazu gorzelń i podaniu NN. przyrządu kontrolno-mierniczego, oraz donieść Ministerstwu Skarbu o każdej wysyłce, celem sprawdzenia i dopilnowania przez Komitet Techniczny wymiany piłek.

Nadmienia się, że przed wysłaniem piłek należy zażądać od „Techniki Gorzelniczej" dostarczenia zapasu piłek celem czasowej zamiany wyjętych z powietrzników, aż do czasu zwrotu naprawionych.

Warszawa, dnia 15 stycznia 1929 r.

Kierownik Departamentu:
(—) *A. Krahelski.*

74.

OKÓLNIK L. D. VI. 616/3/29.

Wykazy przychodu i rozchodu sacharyny i spraw karnych za przekroczenia przepisów o obrocie sztucznych środków słodzących.

Do wszystkich Izb Skorbowych i Wydziału Skarbowego Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach.

Powołując się na § 7 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 7 grudnia 1927 w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o sztucznych środkach słodzących (Dz. Ust. Nr. 117, poz. 1008), Ministerstwo Skarbu przesyła wzory wykazów przychodu i rozchodu sztucznych środków słodzących oraz spraw karnych za przekroczenia przepisów o obrocie sztucznych środków słodzących, z poleceniem sporządzenia odnośnych wykazów według załączonych wzorów i przedłożenia ich najpóźniej do dnia **15 marca 1929 r.**

Warszawa, dnia 23 lutego 1929 r.

Kierownik Departamentu:
(—) *A. Krahelski.*

IZBA SKARBOWA

w...

W Y K A Z

przychodu i rozchodu sztucznych środków słodzących za rok 19 ....

L. p.	Urząd skarbowy akcyz i monopolów	Ilość aptek	Ilość hurtowych składów materjałów aptecznych	Skąd otrzymano	Ilość otrzymanej sacharyny kg	Ilość otrzymanej sacharyny g	Wyrozchodowano kg	Wyrozchodowano g	Pozostało z końcem roku kg	Pozostało z końcem roku g	Uwaga

IZBA SKARBOWA

w...

WYKAZ

spraw karnych za przekroczenia przepisów o obrocie sztucznych srodków słodzących za rok 19.........

L. p.	Urząd skarbowy akcyz i monopolów	Ilość spraw karnych	Rozstrzygnięto z wynikiem		Pozostało nierozstrzygniętych w urzędach akc. z końcem roku	Przekazano sądom	Z przekazanych sądom spraw rozstrzygnięto z wynikiem		Ilość skonfiskowanej sacharyny		Uwaga
			skazującym	uniewinniającym			skazującym	uniewinniającym	kg	g	

75.

OKÓLNIK L. D. VI. 300/1/29.

W sprawie przedłożenia wykazu protokółów karnych, spisanych bez podstawy prawnej.

Do Wszystkich Izb Skarbowych i do Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego Wydział Skarbowy w Katowicach.

W związku z tutejszym reskryptem z dnia 17 grudnia 1928 r. L. Dep. VI. 4020/1/28, Ministerstwo Skarbu poleca Izbie Skarbowej (Śląskiemu Urzędowi Wojewódzkiemu Wydział Skarbowy) przedłożyć **w terminie do 10 lutego 1929 r.** wykaz protokółów karnych, spisanych w roku 1927, w I, II III i IV kwartale 1928 r. bez podstawy prawnej. Wykaz ten ma być sporządzony w ten sposób, że w jednej kolumnie należy wymienić nazwy miejscowości siedziby Usamów, podlegających administracyjnie Izbie Skarbowej (Śląskiemu Urzędowi Wojewódzkiemu, Wydział Skarbowy) a obok każdego z nich podać cyfrowo ilość protokółów karnych, spisanych bez podstawy prawnej.

Zaznacza się, że cyfry, jakie będą podane w odnośnych kolumnach i rubrykach każdego Usamu, nie mają obejmować spraw karnych, umorzonych na podstawie ustawy z dnia 22/VI. 1928 r. o amnestji z powodu dziesięciolecia odzyskania niepodległości przez Państwo Polskie (Dz. U. R. P. Nr. 70, poz. 641).

WZÓR.

Usamy	Wykaz protokółów karnych spisanych bez podstawy prawnej					Uwaga
	1927	I kw. 1928	II kw. 1928	III kw. 1928	IV kw. 1928	
Brody						
Brzeżany						
Czortków						
i t. d. . . .						

Warszawa, dnia 24 stycznia 1929 r.

Kierownik Departamentu:
(—) *A. Krahelski*

76.

OKÓLNIK L. D. VI. 639/konc/29.

Odwołanie w sprawach koncesji na sprzedaż przedmiotów, objętych monopolem państwowym.

Do wszystkich Izb Skarbowych i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy).

Niektóre Izby Skarbowe przedkładają Ministerstwu Skarbu odwołania w sprawach koncesji nienależycie uzupełnione lub zupełnie nieprzygotowane. Zdarzają się nawet wypadki, że w sprawach tych ograniczają się Izby jedynie do umieszczenia na odwrocie wniesionego rekursu wzgl. odwołania krótkiego, ogólnikowego sprawdzania bez podania daty i liczby zaczepionego orzeczenia.

Taki sposób załatwiania nie przedstawiając dokładnie faktycznego stanu spraw, powoduje konieczność ich zwracania do uzupełnienia, uniemożliwia wzgl. odwleka definitywne rozstrzygnięcie sprawy, a tem samem utrudnia tok urzędowania.

Wobec tego zarządza się:

Wraz z odwołaniami winny Izby przedkładać prócz referatów zaczepionych orzeczeń i dowodów ich doręczenia, także **wszystkie** akta sprawy koncesyjnej, nie wyłączając akt nadania cofniętej wzgl. wypowiedzianej później koncesji.

Przypomina się również Izbom obowiązek dołączania do wzmiankowanych wyż spraw — zarządzonego reskryptem z dnia 10 marca 1927 L. 5719/27/W.A. wykazu koncesjonarjusza.

Wszystkie rubryki wspomnianego wykazu należy wypełniać ściśle. W rubryce 4 należy wyszczególniać kary nałożone przez Władze Skarbowe (USAMP i USPOS) Sądy, jak i Starostwa (odnośnie do przekroczeń ustawy antialkoholowej), z podaniem dat i liczb orzeczeń karnych wzgl. wyroków. W rubryce 5, dotyczącej stanu majątkowego należy podawać zawsze wartość posiadanego majątku.

W końcu winna Izba w drodze dochodzeń ustalić, czy i o ile naprowadzone w odwołaniu okoliczności polegają na prawdzie—względnie żądać od interesowanych ich udokumentowania.

Zarządzenie niniejsze odnosi się również do przedkładanych Ministerstwu odwołań w sprawach koncesji na hurtowe sprzedaże wyrobów tytoniowych i soli.

Warszawa, dnia 24 stycznia 1929 r.

Kierownik Departamentu:
(—) *A. Krahelski*

77.

OKÓLNIK L. D. VI. 454/3/29.

W sprawie uregulowania postępowania przy ekspertyzie zakwestjonowanych materjałów tytoniowych.

Do wszystkich Izb Skarbowych i Wydziału Skarbowego Województwa Śląskiego w Katowicach.

Urzędy Skarbowe Akcyz i Monopolów Państwowych, Organa Kontroli Skarbowej oraz Urzędy Celne przesyłają Dyrekcji P.M.T. lub podległym tej Dyrekcji Zakładom i Urzędom do ekspertyzy próby zakwestjonowanych materjałów tytoniowych, z żądaniem ustalenia, czy dotyczące materjały są pochodzenia monopolowego, zagranicznego lub gdańskiego, co miarodajne jest dla postępowania karno-skarbowego.

Próbki te nadsyłane są z reguły w minimalnych ilościach i bez oryginalnego opakowania; nadto nie dołącza się do nich potrzebnych aktów.

W następstwie tego Dyrekcja PMT poza drobną ilością materjału tytoniowego, nieraz na skutek nieodpowiedniego opakowania pokruszonego, nie otrzymuje żadnych danych o okolicznościach, w których nastąpiło zakwestjonowanie dotyczącego materjału, a które mogą mieć poważne znaczenie dla wyników ekspertyzy.

Mała ilość materjału zawartego w nadsyłanych próbach często nie wystarcza do wydania orzeczenia, względnie niejednokrotnie może prowadzić do mylnych wniosków; wyroby produkowane są wszędzie prawie z tych samych surowców, wobec czego skład samej mieszanki tytoniowej nie może dać pewnej podstawy do ustalenia pochodzenia danego wyrobu.

Celem umożliwienia Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego przeprowadzenia ekspertyz i wydawania orzeczeń odnośnie materjałów zakwestjonowanych, poleca się wydać zarządzenie:

1) aby Urzędy i organa skarbowe nadsyłały Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego próbki zakwestjonowanych wyrobów wraz z oryginalnemi opakowaniami;

2) w braku oryginalnego opakowania winny być nadsyłane próbki w większej ilości tak, aby dawały one pełny obraz przychwyconego materjału.

Ponadto należy podać okoliczności towarzyszące przy chwyceniu zakwestjonowanych materjałów, co w wielu wypadkach umożliwi wnioskowanie o ich pochodzeniu. W tym celu mają być przysyłane Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego wraz z próbami akta dotyczącej sprawy.

Warszawa, dnia 11 lutego 1929 r.

Kierownik Departamentu:
(—) *A. Krahelski.*

78.

OKÓLNIK L. D. VI. 509/3/29.

W sprawie powrotnego przywozu cukru polskiego z obszaru W. M. Gdańska.

Do Izby Skarbowej — Wydział IV w Grudziądzu.

Wobec możliwości powrotnego przywozu polskiego cukru z obszaru W. M. Gdańska wyjaśnia się co następuje:

Według postanowień ustawy z dnia 22 lipca 1925 r. o uregulowaniu obrotu cukrem na obszarze Rzeczypospolitej (Dz. U. Rz. P. Nr. 90, poz. 630) oraz rozporządzenia z dnia 17 grudnia 1925 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 6, poz. 32 z 1926 r.) cukier objęty kontyngentem zasadniczym i zapasowym przeznaczony jest na pokrycie potrzeb spożycia krajowego, a przeto tylko cukier pozakontyngentowy może być wywożony tak zagranicę celną, jakoteż i na obszar W. M. Gdańska.

W tych zatem warunkach wszelki cukier przywożony z powrotem do Polski z obszaru W.M. Gdańska będzie cukrem pozakontyngentowym, który zgodnie z postanowieniem par. 17 wyżej wymienionego rozporządzenia może być wprowadzony do wolnego obrotu za opłatą podwyższonej akcyzy dopiero po wyczerpaniu kontyngentu wewnętrznego wszystkich cukrowni.

O wyczerpaniu kontyngentu wewnętrznego przez wszystkie cukrownie Ministerstwo Skarbu zawiadomi drogą ogłoszenia stosownego komunikatu w Monitorze Polskim i Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu.

Cukier sprowadzony z obszaru W. M. Gdańska przed ogłoszeniem tego komunikatu musiałby być przechowywany — po zapłaceniu przypadającego odeń podatku — pod zamknięciem urzędowem, winni zaś przedwczesnego wypuszczenia na rynek takiego cukru podlegają odpowiedzialności z art. 13 wyżwymienionej ustawy.

Powyższe odnosi się wyłącznie do cukru w stanie naturalnym i nie dotyczy cukru zawartego w przetworach.

Zawiadamiając o tem, poleca się pouczyć odpowiednio urzędy przekazowe w Tczewie, Wejherowie, Kartuzach i Gdyni oraz wydać dalsze stosowne zarządzenia.

Warszawa, dnia 15 lutego 1929 r.

Kierownik Departamentu:
(—) *A. Krahelski.*

Do wszystkich Izb Skarbowych (Wydział IV) i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego Wydział Skarbowy w Katowicach.

udziela się do wiadomości.

Warszawa, dnia 15 lutego 1929 r.

Kierownik Departamentu:
(—) *A. Krahelski*

79.

OKÓLNIK L. D. VI. 564/3/29.

W sprawie udzielania pozwoleń na pobór olejów mineralnych do poruszania samochodów ciężarowych.

Do wszystkich Izb Skarbowych (Wydział IV) i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego Wydział Skarbowy w Katowicach.

Doszło do wiadomości Ministerstwa Skarbu, że władze skarbowe I instancji udzielają pozwoleń na pobór benzyny za opustem podatkowym dla **firm handlowych** do poruszania samochodów ciężarowych, służacych do rozwożenia piwa, wódek, pieczywa, wogóle artykułów przez odnośne fabryki wytwarzanych. Ponadto zwrócono uwagę, że firmom przemysłowym są wydawane pozwolenia na **bardzo znaczne ilości** benzyny dla poruszania samochodów ciężarowych do przewozu surowca i gotowych produktów. W związku z tem Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

W myśl par. 10 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 13 października 1928 (Dz. Ust. Nr. 97, poz. 862) tylko przdesiebiorstwa przemysłowe mogą otrzymywać pozwolenia na pobór olejów mineralnych za opustem podatkowym do poruszania samochodów ciężarowych i to, jeśli te samochody służą ściśle do celów przemysłowych, a w szczególności do przewozu surowców i innych półfabrykatów potrzebnych do produkcji.

Natomiast nawet przedsiebiorstwa przemysłowe, jeśli używają samochodów w celach handlowych, a więc do rozwożenia gotowych produktów tak w siedzibie wytwórni jak i w innych miejscowościach (reprezentacje przedsiebiorstw) opłacają od zużytej do poruszania samochodów benzyny podatek w pełnej wysokości.

W końcu zaznacza się, że zapotrzebowanie oleju mineralnego do celów przemysłowych winny władze skarbowe każdorazowo ustalać zgodnie z wymogami par. 17 powołanego rozporządzenia.

Powyższe wyjaśnienie poleca się podać do wiadomości i zastosowania podległym urzedom skarbowym akcyz i monopolów z tem, że niewłaściwie wydane pozwolenia mają być niezwłocznie cofnięte.

Tem samem uchyla się okólnik Ministerstwa Skarbu w tej sprawie z dnia 2 listopada 1928 r. L. 4472/3.

Warszawa, dnia 19 lutego 1929 r.

Kierownik Departamentu:
(—) *A. Krahelski*

Przepisy celne.

80.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA

z dnia 31 stycznia 1929 r.

w sprawie zwrotu cła przy wywozie bieli cynkowej.

Na podstawie art. 7 punkt d) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Przy wywozie zagranicę bieli cynkowej wytworzonej w kraju, zezwala się na zwrot cła uiszczonego za sprowadzone z zagranicy, zużyte do wyrobu tych towarów surowce i materjały pomocnicze, według następujących norm:

za 100 kg. bieli cynkowej . . . . . zł. 7.50.

§ 2. Zwrot cła z tytułu wymienionego w § 1 niniejszego rozporządzenia uskutecznia się za pomocą kwitów wywozowych, wystawianych każdorazowo przez upoważnione do tego urzędy celne, na podstawie zaświadczeń związków eksportowych, po stwierdzeniu wywozu towarów zagranicę.

§ 3. Kwity wywozowe opiewają na okaziciela, zachowując ważność na przeciąg 9 miesięcy od daty ich wystawienia i mogą służyć do uiszczania należności celnych za wszelkie towary sprowadzane z zagranicy, w każdym z urzędów upoważnionych do wystawiania kwitów.

§ 4. Wykazy związków eksportowych, uprawnionych do wydawania powyżej wymienionych zaświadczeń, będą ustalane przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu i ogłaszane w Dzienniku Urzędowym „Monitor Polski".

§ 5. Przepisy wykonawcze do niniejszego rozporządzenia wyda Minister Skarbu.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie 5-go dnia po ogłoszeniu.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*
Minister Rolnictwa:
(—) *K. Niezabytowski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 27 lutego 1929 r. Nr. 11, poz. 91).

81.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA

z dnia 7 lutego 1929 r.

w sprawie ulgi celnej na saletrę wapniową z domieszką azotanu amonu.

Na podstawie art. 7 punkt b) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Saletra wapniowa o zawartości azotanu amonu ponad 5% do 8% włącznie może być zwolniona od cła za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie czwartego dnia po ogłoszeniu i obowiązuje aż do odwołania.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*
Minister Rolnictwa:
(—) *K. Niezabytowski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 27 lutego 1929 r. Nr. 11, poz. 92).

82.

OKÓLNIK L. D. IV. 182/3/29

W sprawie konfiskowanych na rzecz Skarbu Państwa wyrobów ze złota lub srebra.

Do Dyrekcji Ceł w Warszawie, Wilnie, Poznaniu, Mysłowicach, Lwowie oraz urzędów celnych, położonych w obrębie tych Dyrekcji.

W związku z likwidacją Skarbu Narodowego, dokonaną na mocy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dn. 6 marca r. ub. (Dz. Ust. R. P. Nr. 26, poz. 234), wyjaśnia się, co następuje:

1) wyroby ze złota lub srebra, skonfiskowane na rzecz Skarbu Państwa na mocy prawomocnych wyroków sądowych, względnie orzeczeń administracyjno - karnych, podlegają zamiast przekazania do Skarbu Narodowego, zaleconego okólnikiem z dn. 25.IV. 1924 r. L. DC/2855/I/24. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 12, poz. 334), — sprzedaży z licytacji.

2) przed sprzedażą z licytacji wyroby ze złota lub srebra winny być ocechowane, przeto sprzedaż z licytacji będą uskuteczniały te urzędy celne, w których siedzibie znajdują się urzędy probiercze, upoważnione do cechowania tego rodzaju wyrobów, a to urzędy celne w Warszawie, Wilnie, Krakowie i Lwowie.

3) inne zatem urzędy celne, które mają w załatwieniu sprawy skonfiskowanych wyrobów, o których mowa, będą przesyłały te wyroby celem sprzedaży i ocechowania do najbliższego z wymienionych urzędów celnych. Przesyłanie winno się odbywać przy szczegółowym spisie (w dwóch egzemplarzach A i B) przedmiotów, podpisanym przez kierownika urzędu celnego oraz urzędnika, zarządzającego działem towarów skonfiskowanych, a sama przesyłka, po dokładnem i trwałem opakowaniu, winna być

oplombowana lub też zaopatrzona w lakowe pieczęcie urzędu celnego, zabezpieczające jej całość.

4) po otrzymaniu przesyłki — urząd celny, mający dokonać sprzedaży, sprawdza zawartość przesyłki według spisu i w razie zgodności potwierdza ten spis, przyczem egzemplarz A. potwierdzonego spisu zwraca temu urzędowi, od którego przesyłkę otrzymał, drugi zaś egzemplarz B. spisu pozostawia do swojego użytku.

5) przed sprzedażą przesyłkę z wyrobami przesyła się do urzędu probierczego do ocechowania i to przez funkcjonarjusza celnego w sposób analogiczny do sposobu, przewidzianego w § 3 Instrukcji z dn. 26 listopada 1923 r. w sprawie postępowania z przesyłkami pocztowemi, podlegającemi cechowaniu (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 23, poz. 669).

6) wymierzoną przez urząd probierczy opłatę probierczą dolicza się do sprzedażnej ceny wywołania, a po dokonaniu sprzedaży opłatę tę przesyła się w gotówce urzędowi probierczemu.

7) samą sprzedaż ocechowanych wyrobów ze złota lub srebra dokonywa się trybem zwykłym.

Nadmienia się, że konfiskowany surowiec kruszców szlachetnych, jako podlegający cechowaniu tylko na żądanie właściciela, winien być sprzedawany z licytacji i wydawany nabywcy na ogólnej zasadzie.

Warszawa, dnia 19 lutego 1929 r.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Dr. Rasiński*

83.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU
L. D. IV/224/3/29

z dnia 20 lutego 1929 r.

w sprawie wywozu trzody chlewnej oraz mięsa wieprzowego.

Do
Wszystkich Dyrekcyj Ceł.

W związku z ogłoszeniem rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dn. 1 lutego 1929 r. o ustanowieniu ceł wywozowych na trzodę chlewną i mięso wieprzowe (Dz. U. R. P. Nr. 8, poz. 73 z 1929 r.) Ministerstwo Skarbu poleca wyjaśnić podległym urzędom, co następuje:

1) od 1 marca 1929 r. cłu wywozowemu podlegają:

a) świnie żywe i bite w wysokości zł. 30 od sztuki;

b) świnie bite w połówkach w wysokości zł. 15 od połówki;

c) wszelkie mięso wieprzowe świeże, solone i mrożone w stanie nieprzerobionym z wyjątkiem oddzielonych głów i oddzielonych wnętrzności — w wysokości zł. 50 od 100 kg.

Części mniejsze od połówki w stanie surowym, chciażby solone lub mrożone ale nie wędzone, nie marynowane, należy traktować jako mięso wieprzowe (poz. 258).

Nie podlegają przeto cłu wywozowemu w rozumieniu powyższego rozporządzenia wędzone, marynowane: szynki, bekony i wszelkie przetwory z mięsa wieprzowego przyrządzonego (wędliny)

2) Zwalniane od cła wywozowego mogą być:

a) trzoda chlewna zarodowa, wywożona przez hodowców oraz organizacje hodowlane za każdorazowemi zaświadczeniami Ministerstwa Rolnictwa;

b) trzoda chlewna i mięso wieprzowe, przewożone w małym ruchu granicznym w myśl obowiązujących umów;

c) transporty trzody chlewnej i mięsa wieprzowego, zaopatrzone w zaświadczenia Ministerstwa Przemysłu i Handlu, należycie wystawione i podpisane przez upoważnione do tego osoby.

3) Zaświadczenia Ministerstwa Przemysłu i Handlu wydawane będą zależnie od rodzaju i ilości wywożonego towaru na 5, 10, 20, 40 i 80 sztuk świń, względnie na 50, 100, 500, 1000, 5000 kg. mięsa wieprzowego. (Wzory podaje się w załącznikach A. i B). Ilość sztuk względnie kilogramów, na którą zaświadczenie opiewa, wyrażona jest słowami i cyfrą w tekście oraz powtórzona kolorową dużą cyfrą, nadrukowaną na tekście.

Na zaświadczeniach będzie ściśle określany termin ich ważności i tylko w tym terminie będą mogły być honorowane. Zaświadczenia wystawiane będą w 1 egzemplarzu. Składa się ono z dwóch części: Właściwe zaświadczenie (lewa strona) służy dla urzędu celnego za podstawę do zwolnienia od cła. Odcinek mniejszy (prawa strona) jest przeznaczony na potwierdzenie zwolnienia od cła danego transportu.

Właściwe zaświadczenia dołączać należy trwale do deklaracji wywozowej, potwierdzenia natomiast po wpisaniu doń daty, wywiezionej ilości oraz numeru rejestru wywozu oraz po ostemplowaniu ich pieczęcią urzędu celnego i podpisaniu przez Kierownika urzędu celnego, wysyłać należy przy spisie do Ministerstwa Przemysłu i Handlu w każdy poniedziałek za tydzień bezpośrednio ubiegły.

4) Za odnośnem zaświadczeniem Ministerstwa Przemysłu i Handlu można wypuścić bez cła ilość nie większą od podanej w zaświadczeniu. Za wszelkie nadwyżki ilości względnie wagi należy pobierać cło.

Wobec tego, że zaświadczenie opiewać może, conajmniej na 5 całych sztuk, czyli 10 połówek, względnie na 50 kg., ilości mniejsze od wymienionych muszą być albo opłacone gotówką, albo pokryte odpowiedniemi zaświadczeniami na 5 sztuk, względnie na 50 kg. W tym wypadku należy je uważać jednak za wyczerpane w całości.

Wogóle w razie wywozu ilości mniejszych od podanych w zaświadczeniu, strona traci prawo do wywiezienia bez cła za tem samem zaświadczeniem w innym transporcie pozostałych ilości.

Odpisywanie, jakie się praktykuje przy zaświadczeniach na prawo przywozu, w omawianych wypadkach nie może mieć miejsca.

W potwierdzeniach wysyłanych do Ministerstwa Przemysłu i Handlu urząd celny odnotowuje faktycznie wywiezione ilości.

Za Ministra:
(—) *Dr. Rasiński*
Dyrektor Departamentu.

(Monitor Polski z dnia 1 marca 1929 r. Nr. 50, poz. 98).

MINISTERSTWO PRZEMYSŁU I HANDLU. Warszawa, dn. 1929

Serja **A**

Zaświadczenie Nr.................

Na podstawie uwagi 1 § 1 Rozporządzenia o ustanowieniu cła wywozowego na nierogaciznę i mięso wieprzowe z dnia 1 lutego 1929 roku (Dz. U. Nr. 8 poz. 73) Ministerstwo Przemysłu i Handlu zaświadcza, że pięć (5) sztuk świń żywych, bitych lub bitych w połówkach może być zwolnionych od cła wywozowego, przewidzianego w poz. 257 p. a i b Taryfy Celnej Wywozowej

Zaświadczenie niniejsze otrzymuje **SYNDYKAT POLSKICH EKSPORTERÓW TRZODY I BYDŁA S-KA Z. O. O. W WARSZAWIE.**

Ważne od dnia .... do .... dnia 1929

REFERENT: NACZELNIK WYDZIAŁU HANDLU ZAGRANICZNEGO:

Załącznik „A„

Nr. Serja **A**

dn. ....

Do
Ministerstwa Przemysłu i Handlu
Wydział Handlu Zagranicznego
w Warszawie.

Urząd Celny w ....

....

stwierdza, że w dniu..............................
przy pozycji rejestru wywozu Nr...........
odprawił .... sztuk ....
świń żywych ....
bitych ....
bitych w połówkach,
wysłanych przez **Syndykat Polskich Eksporterów Trzody i Bydła S-ka z o. o. w Warszawie**, ze stacji nadawczej..............................
w wagonie Nr. .... zwalniając je od cła wywozowego.

PODPIS KIEROWNIKA U. C.

MINISTERSTWO PRZEMYSŁU I HANDLU. Warszawa, dn. 1929

Serja **A**

Zaświadczenie Nr.................

Na podstawie uwagi 1 § 1 Rozporządzenia o ustanowieniu cła wywozowego na nierogaciznę i mięso wieprzowe z dnia 1 lutego 1929 roku (Dz. U. Nr. 8 poz. 73) Ministerstwo Przemysłu i Handlu zaświadcza, że pięćdziesiąt (50) kg. mięsa wieprzowego może być zwolnionych od cła wywozowego, przewidzianego w poz. 258 Taryfy Celnej Wywozowej.

Zaświadczenie niniejsze otrzymuje **SYNDYKAT POLSKICH EKSPORTERÓW TRZODY I BYDŁA S-KA Z O. O. W WARSZAWIE.**

Ważne od dnia .... do .... dnia 1929

REFERENT: NACZELNIK WYDZIAŁU HANDLU ZAGRANICZNEGO

Załącznik „B"

Nr Serja **A**

dn. ....

Do
Ministerstwa Przemysłu i Handlu
Wydział Handlu Zagranicznego
w Warszawie.

Urząd Celny w ....

....

stwierdza, że w dniu..............................
przy pozycji rejestru wywozu Nr...........
odprawił ....
kg. mięsa wieprzowego ....

wysłanych przez **Syndykat Polskich Eksporterów Trzody i Bydła S-ka z o. o. w Warszawie**, ze stacji nadawczej..............................
w wagonie Nr. .... zwalniając je od cła wywozowego.

PODPIS KIEROWNIKA U. C.

84.

OKÓLNIK L. D. IV. 226/3/29.

z dnia 25 lutego 1929 r.

w sprawie wywozu jaj.

Do Wszystkich Dyrekcyj Ceł, Inspektoratu Ceł w Gdańsku oraz wszystkich Urzędów Celnych.

Od 1 marca 1929 r. wchodzi w życie rozporządzenie Minitsrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dn. 13 listopada 1928 r. w sprawie ustanowienia cła wywozowego na jaja (Dz. U. R. P. Nr. 1/1929 r. p. 3 i Nr. 5/1929 r. p. 51). W związku z tem poleca się wyjaśnić podległym urzędom co następuje:

a) Ilość 50 sztuk jaj dozwolona do wywozu przez podróżnych bez cła, jest maksymalną ilością, która może być wywieziona **na jeden paszport**, choćby w jednym paszporcie były wpisane również dzieci (do 14 lat).

O ile podróżny wiezie ze sobą więcej niż 50 sztuk jaj, względnie, o ile są wysłane pocztą, koleją i t. p. ilości wyższe od powołanej normy, należy poddać w tych wypadkach ocleniu **całą przesyłkę** (nie wyłączając wolnej od cła normy 50 sztuk).

b) Stosownie do uwagi 2 do poz. 255 wolne są od cła jaja, wywożone przez zarejestrowane przedsiębiorstwa, stosownie do przepisów o uregulowaniu wywozu jaj zagranicę.

Jaja winny być zatem wywożone w myśl rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 13 listopada 1928 r. w sprawie uregulowania wywozu kurzych jaj zagranicę (Dz. U. R. P. Nr. 1 z r. 1929, poz. 5) w szczególności w myśl przepisów zawartych w §§ 9 — 14 tego rozporządzenia.

Za podstawę do zwolnienia od cła jaj w tym ostatnim wypadku służyć będą zaświadczenia, wydawane przez Izby Przemysłowo-Handlowe dla każdego transportu oddzielnie.

Zaświadczenie składa się z 2-ch części: 1) właściwego zaświadczenia dla użytku urzedu celnego i 2) potwierdzenia zwolnienia od cła pewnej ilości jaj. Zaświadczenia wykonane są na papierze ze znakami wodnemi i z nadrukowanym deseniem kolorowym.

Wzór wspólny dla obu części jest następujący:

„Izba Przemysłowo - Handlowa w . . . .

dnia . . . . .

Dla użytku Urzędu Celnego

Serja A lub B.

ZAŚWIADCZENIE Nr. . . . .

Izba Przemysłowo - Handlowa w . . . . . zaświadcza niniejszem, że skład przeróbczy w . . ., należący do firmy . . . . jest zarejestrowany w Urzędzie Wojewódzkim . . . . za Nr. . . . i że wywożone z wymienionego składu jaja kurze w opakowaniach i ilościach poniżej wyszczególnionych odpowiadają przepisom o uregulowaniu wywozu kurzych jaj zagranicę.

Cechy i Nr. skrzyń	Ilość skrzyń: całych	Ilość skrzyń: płaskich	z wkładkami tekturowemi na sztuk jaj: 180	360	600	720	Oznaczenie gatunku jaj	Ogólna waga brutto w kg. (cyframi i słowami)
1	2						3	4

Transport jest przeznaczony do wywozu do . . . . . (kraj) przez urząd celny w . . . :

Ja, niżej podpisany . . . . . , stwierdzam w imieniu firmy . . . . . ., iż wszystkie dane wymienione w niniejszem zaświadczeniu, a szczególnie w odniesieniu do ilości, numerów skrzyń, oznaczenia gatunków jaj, znaków rozpoznawczych, wagi brutto ładunku, kraju i miejsca przeznaczenia oraz komory celnej, są zgodne z faktycznym stanem rzeczy.

Pieczęć firmy

Podpis . . . . . .

Niniejsze zaświadczenie jest ważne do dnia . . . .

M. P.

Dyrektor Izby . . . ."

Na egzemplarzu, przeznaczonym na potwierdzenie na drugiej stronie umieszczony jest następujący tekst:

„Urząd Celny w . . . .

Do
Ministerstwa Przemysłu i Handlu
Wydział Handlu Zagranicznego
w Warszawie

Drugostronnie wymieniony ładunek został odprawiony dnia . . . przez Urząd Celny w . . . przy pozycji rejstru wywozu Nr. . . . . .

M. P. Kierownik Urzędu Celnego"

Część zaświadczenia, służąca za podstawę do zwolnienia od cła, należy dołaczać trwale do deklaracji celnej. Potwierdzenie natomiast, z podania **faktycznie wywiezionej** ilości jaj, po wpisaniu doń daty wywozu i pozycji rejestru wywozu oraz po ostemplowaniu i podpisaniu przez Kierownika Urzędu Celnego — wysłać należy za spisem do Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

Wysyłka potwierdzeń odbywać się winna w każdy poniedziałek za tydzień ubiegły.

Zaświadczenia mogą być uznawane tylko w terminie ich ważności.

Za każdem zaświadczeniem można odprawiać bez cła najwyżej tylko taką ilość jaj, na jaką opiewa zaświadczenie. Za nadwyżkę należy pobrać cło w gotówce. Gdyby zgłoszono do wywozu ilości mniejsze od podanych w zaświadczeniu, strona traci prawo do wywiezienia za tym samym zaświadczeniem w innym trasporcie pozostałej ilości.

W rybryce 3 zaświadczenia (oznaczenie gatunku jaj) będą podawane znaki rozpoznawcze w myśl §§ 13 i 14 cytowanego rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu.

Przy odprawie wywozowej jaj należy ograniczyć się, poza stwierdzeniem zawartości, do sprawdzenia napisów na czołowych bokach skrzyń i stwierdzeniu ich zgodności z danemi zaświadczenia.

O ile napisy na skrzyniach nie będą odpowiadały danym zaświadczenia, chociażby tylko co do koloru znakowań (np. jaja o wadze 1.000 szt. poniżej 45 kg. oznaczono napisem niebieskim zamiast czerwonego) należy uznać skrzynie takie za niepokryte zaświadczeniem i poddać je ocleniu.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Dr. Rasiński.*

Drukarnia Państwowa, Miodowa 22. Nr. 45508. 11.III. 1929 r. 8000.